

et Sogn i Vestjylland, hvor Bønderne købte Herregaarden med Fæstegodsset og kun kunde faa det paa den Betingelse, at de skulde forsikre deres Ejendomme, bad de faa mindelig Kronprinsen om, at de maatte være fri for denne utaalelige ny Byrde at skulle forsikre deres Boliger mod Jdsvaade. At denne Indvending imidlertid fremkommer nu, finder jeg mindre forstaaeligt. Det ærede Medlem faa vel som andre ærede Medlemmer ved jo, at naar man skal have en Prioritet optaget i sin Ejendom, søger Prioritetshaveren, den Mand, som skal udbetale Pengene, for at faa indført i Obligationen en Passus om, at Ejeren skal være pligtig til at holde forsikret, og ganske det samme vil jo finde Sted her. I det Tilfælde, at det er en Virksomhed, hvor der er meget stærkt Brug for farlige Maskiner, og hvor Loven kan komme til at virke, tvivler jeg ikke om, at den Mand, der skal laane Penge til en saadan Virksomhed, vil sige: Ja, faa indføre vi i Obligationen en Passus om at holde Folkene forsikrede, og faa vil han faa sit Laan, og der vil ikke komme større Kalamiteter ud deraf. Men det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Bojzen) havde en anden Bebrejdelse mod Forslaget, idet han sagde, at det meget stærkt vilde behynde Landbruget, at der vilde blive kastet store Byrder over paa Hartkornet. Hertil skal jeg svare, at han vel ikke har overhørt den Bemærkning af Forslagsstilleren, at Sagen kunde ordnes paa den Maade, at det udtrykkelig i Loven blev fastsat, at disse Bidrag skulde paalignes Kommunerne og der paalignes efter Formue og Lejlighed — men det ærede Medlem har ganske vist med Urette forstaaet det, som om det var en Bemærkning, der gjaldt Kommunallovens § 50. Nu gaar jeg imidlertid ud fra, at det virkelig kunde lykkes her at gennemføre en saadan Bestemmelse, hvilket allerede er en Indvending mod det ærede Medlem; men ellers vil jeg sige, at det Forslag, hvorpaa det ærede Medlem staar, og som han ikke kan forlade, sandelig ikke var billigt for Hartkornet. For den Fareklasse, som dette Forslag indeholdt, nemlig Landbrug, Skovbrug og Havedbrug, skulde Udgiften netop dækkes af Hartkornet. Nu sagde det ærede Medlem, at det blev saa lidt, og regnede overhovedet med meget smaa Tal paa dette Omraade; han mente, at det vilde blive 40 Øre pr. Td. Hartkorn. Jeg tror nu ikke, at Tallene ganske holde Stik, jeg tror det ikke, fordi der er blevet draget mere ind derunder, end Arbejdskommissionen og Regeringen i sin Tid havde tænkt sig, og jeg tror i det hele taget, at Foranstaltningen var bleven dyrere, end det ærede Medlem den

Gang gik ud fra. Men sikkert er det i alle Tilfælde, at enten det blev meget eller lidt, skulde alle Ulykkerne i denne Klasse bæres af Hartkornet. Saa gik det ærede Medlem, at alle Ulykker falde omtrent ens ud over hele Fareklassen, men vilde dog indromme, at der er adskillig mere Fare forbundet med Skovbruget end med Landbruget. Han mødte med Tal, hentede fra Tyskland, af hvilke det fremgik, at der, for hver Gang der sker et Ulykkestilfælde i Landbruget, sker 15 i Skovbruget, men det ærede Medlem laar dem alligevel sammen. 1 Td. Skovskuld skal betale samme Beløb som 1 Td. Ager og Engs Hartkorn; det er ganske vist ikke helt retfærdigt, men Landbruget skal være kulant, det er et demokratisk Forslag, der er kommet, og derfor tage vi det. Jeg synes egentlig, at en saadan Maade at fordele Byrderne paa, er meget uretfærdig lige over for Hartkornet. Vore private Skove ejes hovedsagelig af Stiftelser og Godsejere, og de ere i den Grad mildt beskattede, at en hel Del af dem faa godt som slet ikke ere beskattede, og andre af dem have en saaringe Skovskuld, at der gaar mange Tdr. god Skov paa 1 Td. Hartkorn Skovskuld. Hertil kommer da ydermere, at der efter det ærede Medlems Mening foresalder 15 Ulykker i Skovbruget for hver en, der sker i Landbruget — men det ærede Medlem vil alligevel lade Landbruget betale for Herremændenes Ulykker i Skovene, fordi Landbruget skal være kulant; Hartkornet betaler, det gør ikke noget. Samtidig med, at det ærede Medlem altsaa staar paa dette Standpunkt, angriber han Forslagsstilleren her, fordi Hartkornet vil faa nogle Byrder, og det til Trods for, at Forslagsstilleren har ment, at man ved den yderligere Udarbejdelse af Lovforslaget, som skal finde Sted, kunde gaa til at lægge Bidragene paa Formue og Lejlighed. Det ærede Medlem mente, ligesom det ærede Medlem fra Fredericia (Dusen), at vi, hvis vi i sin Tid havde faaet Regeringsforslaget, nu allerede havde staaet ved en Revision deraf. Ja, ganske vist, men vi vilde have staaet temmelig magtesløs lige over for denne Revision. Havde vi den Gang faaet Regeringsforslaget ført igennem, saa havde vi begyndt med et Ligningsssystem, som havde ført til, at vi havde ophobet Gæld Klar for Klar, indtil Ligningen til sidst var bleven saa høj, at den dækkede alle Ulykker, som fremtidig kom til. Vi havde da stabt en Fond, som vi ikke kunde være tomme uden om, og havde derfor været temmelig daarlig stillede lige over for en Revision, idet vi havde været nødt til at tage Lovforslaget paa det samme Grundlag,